

De Uitverkiezing

Dr. M.R. De Haan

Dr. (medicus) M.R. De Haan (1891-1965)
Stichter Radio Bible Class Ministries

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977

INHOUD

- [1. Gods verlossingsplan](#)
- [2. De verkiezing van Abraham](#)
- [3. Voorkennis en uitverkiezing](#)
- [4. Onvoorwaardelijke verkiezing](#)
- [5. Hoe ver gaat de voorbeschikking?](#)

Hoofdstuk 1 - GODS VERLOSSINGSPLAN

“De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden” (Genesis 12:1-3).

Met deze woorden van God maken wij kennis met een man, wiens naam bijna iedereen kent: hij is de voornaamste persoon in heel de Oudtestamentische geschiedenis. Abraham, de vader der gelovigen, de vader van het volk Israël. Hij is in de Schrift het voorbeeld van het ware geloof dat alleen redding brengt. Niemand is beter bekend of meer geliefd dan Abraham, die de vriend van God wordt genoemd, die “God geloofde en het werd hem tot gerechtigheid gerekend” (Romeinen 4:3).

Met uitzondering van de hoofdstukken 1-11 gaat het in het eerste boek van de Bijbel - Genesis - over Abraham, zijn zoon Izaäk, zijn kleinzoon Jakob en zijn achterkleinzoon Jozef. Slechts een klein gedeelte uit het Oude Testament is nodig om ons iets te vertellen over de eerste 2000 jaren van de geschiedenis der mensheid, terwijl de rest van Genesis (de hoofdstukken 12-50) de verhalen bevat van de levens van deze vier mannen: Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef, en een periode van naar schatting 400 jaar beschrijft. Let er goed op: God had slechts 11 hoofdstukken nodig om ons alles te vertellen wat wij weten over de vroegste geschiedenis der mensheid, daarbij inbegrepen de schepping, de val, de zondvloed en de toren van Babel, terwijl Hij 39 hoofdstukken gebruikte om de geschiedenis van vier mensen te vertellen, die leefden in een periode van vier eeuwen.

EEN BOVENNATUURLIJK TEKEN

Dit is niet een onbelangrijke toevalligheid, maar een goddelijk teken. Het heeft een bepaalde bedoeling. Wij geloven, dat de beschrijving van deze vier mannen een zeer belangrijke openbaring bevat. Omdat God zoveel ruimte en tijd besteedt aan deze vier mensen, kunnen wij er zeker van zijn, dat deze zaak zeer belangrijk is. Aan de geschiedenis van Abraham worden elf hoofdstukken gewijd, vijf aan de geschiedenis van Izaäk, twaalf hoofdstukken aan Jakob en elf aan het leven van Jozef. Er zijn minstens twee redenen voor dit uitgebreide bijbelverslag, dat gaat over deze vier vooraanstaande mannen. De eerste drie van hen, vader, zoon en kleinzoon zijn de stamvaders van een volk, dat wonderlijk bewaard werd en wordt. Om hen heen zou God de hele geschiedenis van de wereld weven, totdat de allerlaatste dag van deze bedeling zou zijn bereikt. Dit is Zijn uitverkozen volk Israël. In de dagen van Abraham hadden de volken volkomen gefaald. Adam was gevallen, de wereld was verdorven geworden en God had de mensen vernietigd in de zondvloed; maar zelfs na de vloed keerde de mensheid zich van God af en de goddeloze dagen van vóór de vloed herhaalden zich snel. De kennis van God was spoedig vergeten, uitgezonderd bij enkele mensen, die gebruikt werden om het goddelijke plan der verlossing te openbaren. Daarom liet God de volken los, gaf ze als het ware op en in plaats daarvan koos Hij één man om de vader te worden van een nieuw en bijzonder volk, een wonderlijk, afgezonderd verbondsvolk, dat het kanaal zou worden, waardoor Hij de kennis van Zichzelf als de Enig Ware God zou bewaren en uitdragen. Door dit volk zou Hij Zijn openbaring van de Schriften geven en uit hun zaad zou, voorzover het het vlees betrof, de Redder der wereld, Jezus Christus, worden geboren. Dit is het volk Israël. Het Oude Testament behandelt grotendeels de geschiedenis van dit ene volk. De andere volken worden wel genoemd voorzover zij met Israël in aanraking kwamen of contact met hen hadden. Bijna de helft van het Nieuwe Testament gaat ook over de geschiedenis van Israël. Door dit volk gaf God ons de Bijbel. Op een paar uitzonderingen na is het hele Woord van God geschreven door Israëlieten. Dit volk, dat afstamt van de vier genoemde mannen, Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef, gaf ons daarom de Bijbel en zo werd de kennis van de Enig Ware God bewaard. Dit volk gaf ons onze Heiland, de Heer Jezus Christus, een Jood, uit de nakomelingschap van Abraham en uit de stam Juda. De apostel Paulus somt dit alles voor ons op, als hij van dit volk zegt:

“Welke Israëlieten zijn, van wie is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst [van] God, en de beloftenissen; Van wie zijn de vaders, en uit wie Christus is, zoveel het vlees aangaat, Welke is God boven allen te prijzen in eeuwigheid. Amen.” (Romeinen 9:4-5).

HET VERLOSSINGSPLAN.

Eén van de redenen, waarom zo'n belangrijke plaats in het boek Genesis aan deze vier mannen wordt gegeven, is dat door hun nakomelingen het volk Israël, als Gods openbaring in de wereld kwam, en dat God ons door hen ons onze Heiland en de Bijbel gaf. Achter deze bedoeling ligt echter een diepere betekenis en een nog veel wonderlijker doel. De Bijbel is vóór alles het Boek der Verlossing. Vanaf Genesis 1:1 tot en met Openbaring 22:21 ligt het doel van alle openbaring: het bekend maken van Gods heilsplan, de mogelijkheid der verlossing voor ALLE mensen. Andere dingen zijn ondergeschikt aan dit allereerste doel. De geschiedenissen, de geslachtslijsten, de oorlogen, de verhalen van mensen en volken, alle hebben iets te maken, direct of indirect met de godsopenbaring om de mensheid te verlossen door het werk van Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus.

HET GROTE THEMA VAN DE BIJBEL.

Als wij nauwkeurig en aandachtig lezen, dan vinden we dit verlossingsplan op iedere bladzijde van de Bijbel. Als wij naar het eerste hoofdstuk van de Bijbel kijken, dan zien wij daar de geschiedenis van de schepping van de aarde. We lezen dat de wereld woest en ledig was en in het duister lag. Naast de letterlijke betekenis, kun je hieruit ook een geestelijke les leren. Wij vinden hierin dan een beschrijving van de zondaar. De mens was wel geschapen naar Gods beeld, maar was door de zonde gevallen en leefde nu in het duister. De eerste dag vermeldt, dat er licht kwam door het woord van God. Dit spreekt van de wedergeboorte van de zondaar, het begin van een geestelijk leven door de Geest en het Woord. Op de tweede dag scheidde God de wateren op de aarde en de wateren boven

de aarde. Hierin zien we het eerste resultaat van onze redding: scheiding tussen de aardse dingen en de hemelse.

Dan komt de derde dag met de schepping van allerlei gewassen en vruchtbomen. Die wijzen op wat volgt in het leven van een gelovige. Hij draagt vrucht, vermeerdert die vrucht door medemensen te winnen voor de Heer Jezus. Op de vierde dag werden de zon, de maan en de sterren aan de hemel geplaatst. Ze spreken van het getuigenis van de christen. Wij als gelovigen zijn in onze positie reeds in de hemelse gewesten geplaatst, maar we moeten ons licht voortdurend op aarde laten schijnen. Op de vijfde dag schiep God de vogels en de vissen. Vogels overwinnen de aantrekkingskracht van de aarde en vliegen hemelwaarts. Dit spreekt van de overwinning van een christen die de aantrekkingskracht van de wereld van zich afschudt, zich niet tot aardse dingen aangetrokken voelt, maar leeft in de hemelse sfeer. Op de zesde dag werden het vee en de andere grote dieren geschapen, alsmede de mens. Dit spreekt van dienst. En dan volgt de zevende dag, een rustdag. Die dag betekent het uiteindelijke doel van de gelovige. Hij rust volkomen in de vrede van Christus. Dit alles is het beeld van de verlossing in het allereerste hoofdstuk van de Bijbel. Van dood en duisternis in zonde, in de opeenvolgende dagen een groei in de genade, totdat we volkomen vrede en rust vinden in Hem. Zo is de eerste schepping een beeld van de nieuwe schepping. Het doel van de Bijbel is de mensen bekend te maken met Gods reddingsplan. Wat waar is in Genesis, is waar op iedere bladzijde van de Bijbel. Achter de historische verhalen, of verborgen in de schijnbaar doellose geslachtsregisters, zult u altijd weer de Heer Jezus vinden, evenals het goddelijke verlossingsplan.

DE VIER PATRIARCHEN.

We keren terug tot de vier aartsvaders. God riep Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef, opdat Hij door hen en door het volk, dat uit hen zou voortkomen Zijn plan tot verlossing en redding door genade zou kunnen uitvoeren. Deze vier mannen worden door God gebruikt om te tonen op welke wijze het doel der verlossing bereikt zal worden. In zijn brief aan de Romeinen schrijft de apostel Paulus het volgende:

“En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, [namelijk] hun, die naar [Zijn] voornemen geroepen zijn” (Romeinen 8:28).

Dit is de basis van onze verlossing: “Geroepenen volgens Zijn voornemen”. Dit is het fundament. Het is alleen genade, genade van God. In feite zijn wij gered, omdat dit Gods bedoeling was, lang voor wij werden geboren. Onze redding is geworteld en vastgelegd in de soevereine genade en wil van de Almachtige God. Daarna volgt de verklaring. Waarom wilde Hij ons redden? Ik denk, dat er sommigen zijn die zeggen: “Om ons te redden van de hel”. Hoe vreemd het u misschien ook lijkt, maar dit antwoord is fout: Anderen zullen zeggen: “Om ons bij ons sterven in de hemel op te nemen”. Ook dit is fout. Hoewel deze dingen natuurlijk wel waar zijn, zijn zij niet het doel van de redding. In Romeinen 8:29 vertelt Paulus over de bestemming van de gelovige, het eigenlijke doel van onze redding. Waartoe bestemde God de gelovige? Om hem te redden van de hel? Neen, het is meer dan dat. Om hem in de hemel op te nemen? Het is veel meer. Luister naar wat Paulus zegt:

“Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broeders” (Romeinen 8:29).

Dit is de grote bedoeling van God. Hij wil dat wij zullen gelijken op Zijn Zoon, de Heer Jezus. Dat is de uiteindelijke bedoeling, dat is Zijn verlangen. Gered worden van de hel, het gaan naar de hemel, behoren bij het proces om ons in feite te brengen tot het gelijken op de Heer Jezus. Opdat wij eenmaal zullen lijken op de Heer Jezus, hebben wij in ons leven te maken met beproeving, verzoeking, nederlagen en overwinningen, zoals we die ook zo wonderlijk beschreven vinden in de levens van deze vier mannen: Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef. Vier duidelijke stappen worden in het volgende vers beschreven:

“En die Hij te voren verordineerd¹ heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt” (Romeinen 8:30).

Vergeet deze dingen niet. Onze redding is begonnen met de bestemming of voorbeschikking (= predestinatie) van God. Dit is het fundament van onze verlossing, het doel van de uitverkiezing. Vervolgens hebben we de roeping. Dit is de voorbereiding voor onze verlossing. Die Hij heeft voorbeschikt, die roept Hij, en zo bereidt Hij hen voor, dat zij de evangelie-roep zouden horen en die aanvaarden. Dan volgt de rechtvaardiging. Dit is verlossing, die in ons gaat werken. Degenen die gevolg geven aan Gods roepen zijn gerechtvaardigd. Tenslotte komt de verheerlijking als de voltooiing van de redding.

1. Het fundament - Gods voorbeschikking (predestinatie).
2. De voorbereiding - Gods roep tot redding.
3. De uitwerking - Rechtvaardiging door geloof.
4. De voltooiing - Verheerlijking om tenslotte te gelijken op de Heer Jezus.

VIER STAPPEN EN VIER MANNEN

Ik weet niet, of Paulus aan Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef gedacht heeft, toen hij over de vier stappen van onze redding schreef. Er is echter een opmerkelijke overeenkomst tussen deze vier stappen en de levens van deze vier mannen. In hun leven worden deze vier stappen namelijk duidelijk getoond. Bij Abraham zien we de Goddelijke voorbeschikking. Hij woonde in een heidens land, was een lid van een afgodisch ingestelde familie, nochtans koos God hem in soevereine genade uit zijn familie om de vader te worden van de gelovigen. Izaäk is een type van de roeping van de gelovige. Hoewel zijn broeder Ismaël ouder was, was Izaäk de geliefde zoon van Abraham. God zei: “Neen, deze Ismaël zal niet uw erfgenaam zijn, maar in Izaäk zullen uw nakomelingen door Mij verkozen worden”. Jakob is het type van de rechtvaardiging. Hij was een schelm, die zijn vader bedroog; hij beroofde zijn broer, spande samen met zijn moeder, en ruïneerde zijn oom Laban, maar werd niettemin gerechtvaardigd ondanks zijn onwaardigheid, omdat hij Gods belofte geloofde. Jozef is het type van de verheerlijking. Veracht en verkocht door zijn broers, werd hij geroepen om op de troon te zitten aan de rechterhand van de koning van Egypte.

Gods verlossingsplan wordt dus uitgebeeld in deze vier mannen. Voorbeschikking, roeping, rechtvaardiging en verheerlijking vinden wij terug in deze vier mannen, Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef. Wat is het alles toch een wonderlijk reddingsplan. Wat een prachtig boek! Wat een wonderbare verlossing!

Hoofdstuk 2 - DE VERKIEZING VAN ABRAHAM

“Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd [land], en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeërfgenen waren van dezelfde belofte. Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is” (Hebreeën 11:8-10).

EEN KORTE HERHALING.

¹ Gr. *proórisen* : gepredestineerd.

De vier belangrijkste mensen die in het boek Genesis genoemd worden zijn, zoals we gezien hebben, Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef, de stamvaders van het volk Israël. Door hun nakomelingen gaf God ons de Bijbel en uit hen kwam onze gezegende Heiland voort. De diepere bedoeling van God met de geschiedenis van deze vier mannen was Zijn wonderbaar plan tot de redding van de mens. Dit wordt duidelijk beschreven door Paulus in Romeinen 8:

“En die Hij te voren verordineerd² heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt” (Romeinen 8:30).

Vier stappen worden er genoemd. Ze beginnen in het eeuwig raadsbesluit Gods en eindigen in onze eeuwige verheerlijking; deze stappen zijn:

1. Predestinatie/verordining/voorbeschikking.
2. Roeping.
3. Rechtvaardiging.
4. Verheerlijking.

Deze vier fasen tonen ons de grondslag, de voorbereiding, de werking en de voltooiing van onze redding. Abraham is het voorbeeld van soevereine voorbeschikking en uitverkiezing, Izaäk laat Gods krachtige roeping zien en Jakob is een beeld van de rechtvaardigmaking, terwijl Jozef het type is van de uiteindelijke verheerlijking.

DE PREDESTINATIE - DE VOORBESCHIKKING

We willen het nu eerst hebben over de predestinatie of voorbeschikking, zoals we deze getypeerd vinden in het leven van Abraham en verder in de Bijbel wordt behandeld. Wij benaderen dit onderwerp zowel met vertrouwen als met grote vrees. We hebben vertrouwen, omdat wij er zeker van zijn, dat het de waarheid van Gods Woord is, maar wij zijn ons er ook van bewust, dat veel mensen een vóóroordeel hebben tegen deze openbaring in de Schrift; het wordt door velen verkeerd voorgesteld en tragisch genoeg verkeerd begrepen. Daarom benaderen wij het onderwerp met het gebed, dat deze leerstelling voor allen duidelijk zal worden en dat de Heer u geloof en een open oor en hart mag geven voor de dingen, die God ons heeft te zeggen. De Bijbel leert zeer beslist, dat er predestinatie (voorbeschikking) en uitverkiezing is, en leert duidelijk dat God reeds van eeuwigheid af een groep mensen heeft uitverkoren, die gered zullen worden en eeuwig in de hemel zullen leven. Deze uitverkorenen heeft God voorbeschikt (gepredestineerd) om te worden als Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus. (Romeinen 8:29) Er kunnen veel schriftplaatsen worden aangehaald, maar we zullen slechts een paar teksten noemen, die onze mening zullen illustreren. Wij beginnen met Jezus' eigen woorden uit Johannes 15:16. Tot Zijn discipelen zei de Heiland:

“Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen, en [dat] uw vrucht blijve” (Johannes 15:16).

Hier verklaart de Heer, dat Hij henzelf persoonlijk heeft uitverkoren om Zijn discipelen te zijn en vruchten voort te brengen. In Romeinen 8:29 zegt Paulus:

“Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn” (Romeinen 8:29).

In 1 Korinthe 1 zegt Paulus:

“Want gij ziet uw roeping, broeders, dat [gij] niet vele wijzen [zijt] naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen [iets] is, te niet zou maken; Opdat geen vlees zou roemen voor Hem”. (1 Korinthe 1:26-29).

² Gr. *proórisen* : gepredestineerd.

Deze waarheid kunnen we ook lezen in Paulus' brief aan de Efeziërs. Daar staat:

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde; Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil ... In Hem, in Wie wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen van Hem, Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil” (Efeze 1:3-5 en 11).

Zonder nu al te pogen een verklaring van een en ander te geven, wil ik toch wijzen op de feiten die uit bovengenoemde teksten blijken:

1. De Bijbel leert, dat God sommige mensen heeft gekozen, uitverkoren en voorbeschikt (gepredestineerd).
2. Dit kiezen van God werd gedaan vóór de totstandkoming van de schepping.
3. Deze uitverkiezing was niet gebaseerd op enige goede daad, die Hij van tevoren zag bij hen, die Hij uitkoos, maar werd uitsluitend gedaan door Zijn onbetwistbare, soevereine bedoeling als een genadedaad, en alleen, omdat Hij dat wilde doen, want Hij is soeverein.

ER IS GEEN NOODZAAK DIT TE BEWIJZEN

Dit is de duidelijke onderwijzing van het Woord van God. Om er over te debatteren of het te negeren is nutteloos, want niemand kan ontkennen, dat de Bijbel deze waarheid leert. Het zal niemand helpen het te verwerpen, alleen maar omdat we het niet kunnen begrijpen: het staat in het Woord van God. Maar, zult u zeggen, leert de Bijbel ook niet, dat de mens zelf moet kiezen? Heeft de mens geen vrije wil? Ja, de Bijbel leert inderdaad, dat wij een vrije wil hebben en dat ieder persoonlijk een beslissing moet nemen om behouden te worden, anders is hij voor altijd verloren. We moeten geloven om gered te worden. Wij komen hierop later terug, maar willen nu reeds aantonen, dat de Bijbel de soevereine, verkiezende bedoeling van God leert betreffende allen, die gered zullen worden. U zult misschien zeggen dat dit een tegenstelling is, want u voelt, dat soevereine verkiezing en vrije keuze van een mens tegenstellingen zijn. Dat verandert echter niet het feit, dat de Bijbel beide leert. Het is slechts een paradox in ons verstand, want er kan geen tegenstrijdigheid zijn in de gedachten van God, Die ons deze dingen openbaart.

Sommigen zeggen: “Ik kan al deze waarheden niet begrijpen”. God vraagt niet van ons dat wij alles begrijpen. Hij vraagt van ons te geloven wat Hij zegt. Wij hebben te geloven in Gods verkiezende bedoelingen, maar ook te geloven dat we persoonlijk moeten “willen” gered worden, of we zullen voor eeuwig verloren zijn. Deze beide dingen worden duidelijk in Gods Woord geleerd. De uitverkiezing verwerpen, maar wel vasthouden aan de vrije wil van de mens is een ontkenning van Gods soevereiniteit. Het aanvaarden van de waarheid der uitverkiezing en het verwerpen van de vrije wil van de mens is ook een ontkenning van wat Gods Woord zegt met Zijn uitnodiging aan allen: “Wie wil kome”.

IK KAN HET NIET BEGRIJPEN

U zult het nooit volledig begrijpen: Als u dat wel zou kunnen, zou u de Almachtige Zelf zijn. Er zijn duizenden dingen die ik niet begrijpen kan. Ik kan niet begrijpen hoe God een heelal kon scheppen uit niets, maar er wordt van mij verwacht, dat ik het geloof. Ik kan de drie-eenheid van God niet begrijpen, maar de Bijbel leert het. Ik kan de maagdelijke geboorte niet begrijpen, maar ik moet het geloven om gered te worden. Ik kan niet begrijpen hoe Iemand kon sterven voor de misdaden en zonden van de mensen, of hoe een zondaar, die de eeuwige verlorenheid verdient, gerechtvaardigd kan worden. Niemand kan deze dingen begrijpen. De mens kent geen manier om een overtreder te rechtvaardigen, Wij kunnen mensen vergeven en we kunnen hun zonden door de vingers zien, maar we kunnen een misdadiger niet rechtvaardigen. God kan dat wel. En Hij doet het en Hij wil het.

Ik weet niet, waarom Gods gena
Aan mij ook werd betoond,
En Hij mij, gans onwaardig mens,
Steeds zoveel liefde toont. (Joh. de Heer, lied 112).

Maar ik lees het in Gods Woord
en ik geloof het, ja, ik geloof het.
Ik lees het in Gods Woord en ik geloof het.
En dat is al wat ik moet doen. (Joh. de Heer, lied 783).

DE VRIJE WIL VAN DE MENS.

De mens moet zelf komen, hij moet geloven, hij moet gered willen worden, ook al heeft God degenen, die gered willen worden, reeds uitverkoren. De Bijbel zegt duidelijk:

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe” (Johannes 3:16).

Jezus' eigen uitnodiging is:

“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Mattheüs 11:28).

En in het laatste hoofdstuk van de Bijbel lezen wij:

“En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet” (Openbaring 22:17).

God kiest uit en dat gebeurt, omdat Hij en Hij alleen God is. Het is Zijn verantwoordelijkheid. Maar wat u moet doen is geloven. Dat is uw verantwoordelijkheid. Kun je het begrijpen? Natuurlijk niet. Kun je het geloven? Ja, inderdaad!

Het is waar, dat slechts diegenen, die uitverkoren zijn, zullen komen en God weet, wie het zijn. Maar het is even waar, dat degenen die komen ook uitverkoren zijn. God roept, maar u moet antwoord geven. Let er eens op hoe Jezus deze twee waarheden samenvatte:

“Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen ...” (Johannes 6:37).

Dat is soevereine genade en uitverkiezing. Maar er staat nog iets in hetzelfde vers:

“... en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen [of wegzenden]” (Johannes 6:37).

Dit is het. De Vader trekt, maar u moet komen. Uit de Schriften zijn honderden voorbeelden hiervan aan te halen; op enkele hiervan zullen wij in de volgende hoofdstukken terugkomen. Denk slechts een ogenblik na over Abraham, het grote voorbeeld van Gods uitverkiezing. Hij was een heidense afgodendienaar in een vreemd land, Ur der Chaldeeën. Hij was niets beter dan de rest van zijn familie; toch koos God hem uit honderden en duizenden anderen. Dat was Gods aandeel. En we lezen dat Abraham gehoorzaamde en de roep beantwoordde:

“Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou ...” (Hebreeën 11:8).

God riep Abraham en Abraham gehoorzaamde. De Heer God roept u op ditzelfde ogenblik. Wilt u die roepstem beantwoorden en tot Hem komen? Dan bent u één van Gods uitverkorenen, want:

“Want het is God, Die in u werkt, beide het willen en het werken, naar [Zijn] welbehagen” (Filippenzen 2:13).

Maar, zult u antwoorden en zeggen: “Kan ik helemaal niet iets doen? Ben ik onbekwaam om iets tot mijn redding bij te dragen?” Dat is het nu juist, waarom je tot Hem moet gaan, omdat Hij alleen in staat is u te redden. Als u het zelf kon doen, dan zou u Hem niet nodig hebben. Uw eigen hulpeloosheid is de grootste reden en voor de hand liggend argument om u te wenden tot de Enige, Die u kan en wil redden.

Sommigen hebben geprobeerd deze waarheid belachelijk te maken. Zij zeggen: “Als ik uitverkoren ben zal ik heus wel komen en als ik niet uitverkoren ben, kàn ik niet komen”. Dat is dogmatisch geredeneerd waar: Maar mag ik u een vraag stellen? Gebruikt u die mening als een excuus om niet te komen, omdat u probeert de schuld van uw vervloeking op God te leggen? Zou u graag willen weten of u één van Gods uitverkorenen bent? U kunt dat weten vóór er een minuut is gepasseerd. Als u nu, op dit moment, ernst wilt maken en Hem vragen u te redden, dan BENT u één van Gods uitverkorenen. Waarom dat niet gedaan? Vergeet uw bezwaren, houd op met alles te willen begrijpen. Pijnlijk uzelf niet over wat Gods aandeel is, maar kom zoals u bent. En als u het doet, Jezus zegt:

“ ... die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen” (Johannes 6:37).

En ergens anders:

“ ... Want een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden” (Romeinen 10:13).

Inderdaad: God kiest uit; dat gebeurt omdat Hij dat wil en daarom kunnen we het veilig aan Hem overlaten. Hij zal nooit een fout maken. Het is uw zaak om nu Zijn genadegeschenk te aanvaarden. Hij biedt u die aan:” Wie wil mag komen”. Doet u wat uw deel is en rust dan vol zekerheid in het feit, dat de Heer Zijn deel zal doen en Zijn belofte zal houden.

“Die wil, neme het water des levens om niet” (Openbaring 22:17).

“Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden” (Handelingen 16:31).

Hoofdstuk 3 - VOORKENNIS EN UITVERKIEZING

De Bijbel leert duidelijk de waarheid van Gods soevereine verkiezing en voorbeschikking. Het woord “verkiezing” zal voor ieder duidelijk zijn. “Voorbeschikking” betekent van te voren iets vaststellen. Het wordt ook wel predestinatie of bestemmen genoemd. De Bijbel leert ook duidelijk, dat de mens een vrije wil heeft en dat hij alleen gered kan worden door een persoonlijke daad van geloof in de Heer Jezus Christus. De uitverkiezing is het deel, dat God reeds gedaan heeft. Geloven is het deel, dat de mens moet doen. Wij doen geen poging deze twee dingen te verklaren of te verenigen. Wij beschouwen ze als twee feiten, die in de Schrift worden geleerd en stellen nadrukkelijk vast, dat de mens zijn aandeel moet verrichten met te geloven in volkomen zekerheid, dat God rechtvaardig en waarachtig is in alles wat Hij doet. Wie deze waarheid verwerpt omdat hij hem niet kan begrijpen is verloren. Wij worden niet behouden omdat wij begrijpen wat God zegt, maar omdat wij geloven wat Hij zegt.

VERKIEZING IS ONAFHANKELIJK VAN WERKEN

Als wij spreken over de soevereine verkiezing, dan weten wij dat God de Zijnen van eeuwigheid af heeft uitverkoren. Jezus zegt:

“En dit is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar het opwekke ten uitersten dage” (Johannes 6:39).

Deze verkiezing berust alleen op genade. Dat betekent niet dat Hij van tevoren iets goeds of enige verdienste zag in hen, die Hij verkoos. Hij koos hen niet vanwege hun buitengewone goedheid, maar overeenkomstig Zijn eigen bedoeling en wil, opdat geen vlees (mens) zou roemen in eigen verdiensten, of in eigen bekwaamheden.

VERKIEZING EN ALWETENDHEID

Als u geneigd bent bezwaar te maken tegen deze waarheid of de juistheid ervan discutabel te stellen, denk er dan aan, dat God absoluut soeverein is. Hij kan doen wat Hij wil en geen schepsel kan ooit naar het waarom ervan vragen. Dit is een fundamentele waarheid. Als God geen Soeverein was, dan kon Hij geen absolute God zijn. Een tweede ding, dat u goed moet weten is, dat God ook eeuwig is. God is tijdloos. Hij kent geen verleden en geen toekomst. Hij leeft in een eeuwig heden. Hij bestaat van eeuwigheid af vóór er tijd was. Daarom zijn bij God alle toekomstige dingen alsof zij reeds gebeurd zijn. Logisch gezien brengt dit ons tot een derde punt. God is ook alwetend. Hij kent ieder ding, verleden, heden en toekomst. Hij kent het aantal haren van uw hoofd, Hij kent iedere mus, die op de grond valt. Vanaf de eeuwigheid in het verleden kent Hij ieder detail dat ooit zou gebeuren in de eeuwigheden van de toekomst. Hoe zou Hij anders de dingen kunnen plannen? God moet alwetend zijn, alle dingen kennen, anders houdt Hij op een soevereine God te zijn. Als Hij niet alwetend was, dan konden we Hem niet vertrouwen, want Hij zou door allerlei gebeurtenissen kunnen worden verrast, die Hij niet van tevoren had geweten.

God kent geen enkele verandering, Hij leeft niet uit het toeval, maar naar Zijn doel. De Bijbel verklaart dit, want de apostel Jakobus zegt:

“Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend” (Handelingen 15:18).

En David zei in Psalm 139, die wij de psalm van Gods alwetendheid zouden kunnen noemen:

“Ook verduistert de duisternis voor U niet; maar de nacht licht als de dag; de duisternis is als het licht ... Uw ogen hebben mijn ongevormde klomp³ gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen nog geen van die was” (Psalm 139:12 en 16).

De schrijver van de Hebréeënbrief spreekt over het geschreven Woord en het levende Woord, de Heer Jezus Christus:

“En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem, met Wie wij te doen hebben” (Hebréeën 4:13).

Vele andere passages kunnen worden aangehaald, maar ik ben er zeker van, dat deze voldoende zijn om aan te tonen, dat God vanaf het begin alle dingen weet. Dit moet wel zo zijn, want Hij maakte alle dingen en door Hem bestaan alle dingen. God is volmaakt in ieder van Zijn daden en daarom ook volmaakt in Zijn alwetendheid, omdat Hij van eeuwigheid af ieder ding, dat ooit gebeuren zou, kende.

VERKIEZING VAN EEUWIGHEID

Omdat God alles vanaf het begin weet, weet Hij ook vanaf het begin, wie zouden worden gered. Hij kende van tevoren ieder, die ooit in de Heer Jezus Christus zou geloven. Hij wist ook van tevoren, wie niet zouden geloven. Dan kan er zeker geen bezwaar zijn tegen Gods verkiezing van hen, die zouden geloven, en niet een verkiezing van hen, die niet zouden geloven. Toen de apostel Petrus zijn eerste brief vanuit Babylon aan de verstrooide gelovigen schreef, zei hij het als volgt:

“Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galátië, Kappadócië, Azië en Bithynië, De uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader ...” (1 Petrus 1:1-2).

Let er goed op: uitverkoren overeenkomstig de vóórkennis van God. Sommigen leren, dat God koos voordat de vóórkennis er was, en omdat Hij hen had uitverkoren, wist Hij van tevoren, wie zouden geloven. Anderen zeggen, dat God eerst de vóórkennis had van wie zouden geloven, en daarna verkoos Hij hen. Maar omdat God niet aan tijd gebonden is, heeft Hij altijd hen, die gered werden, gekend, terwijl zij altijd uitverkoren waren. Wij kunnen de voorkennis van God en de verkiezing niet scheiden. Zij zijn er altijd beide. Het is zoals met de spaken van een wiel! Als je het wiel laat draaien, welke spaak begint dan het eerst te bewegen? Dat is een dwaze vraag, zult U zeggen. Natuurlijk

³ Dit is het begin van leven, de zich ontwikkelende foetus in de moederbuik.

is dat zo. Het is net zo dwaas om je af te vragen, wat er eerder was: Gods uitverkiezing of Gods voorkennis.

EEN ILLUSTRATIE

Voor zover ons begrip kan gaan, moeten wij Petrus' woorden aanvaarden, dat, omdat God van tevoren wist wie zouden geloven, Hij hen, die Hij van tevoren kende, kon verkiezen. Als u liever de volgorde verwisselt, dan is dat natuurlijk uw zaak. Mag ik proberen dit eens te illustreren?

Veronderstel dat op een warme dag twintig jongens achter ons huis aan het spelen waren. Zij zijn moe en hebben dorst. Ik ga naar mijn vrouw en zeg: "Ik ga even naar de winkel om wat ijs en limonade te halen. Jij kunt wel voor wat koekjes zorgen. Dan nodigen we de jongens uit om koek, ijs en limonade bij ons te komen nuttigen". Toen ik uit de winkel terug kwam had mijn vrouw twintig borden en twintig glazen op de tafel gezet. Ik keek naar de twintig borden en glazen en zei: "Je moet acht borden en acht glazen wegzetten, want we hebben er maar twaalf nodig". - "Maar", zegt ze, "buiten zijn twintig jongens en je nodigde ze allemaal uit te komen, niet waar?" Ik antwoordde: "Ja, ik nodigde ze alle twintig uit, maar ik weet, dat er slechts twaalf zullen komen. Die andere acht komen niet". De één zal zeggen: "Ik hou niet van ijs", de andere: "Ik heb een hekel aan die oude mijnheer de Haan", weer een ander: "Ik geloof, dat zij helemaal geen ijs hebben", en weer een ander: "Het is een grap, ze nemen ons te pakken". Nog een ander zegt: "Er schuilt iets achter. Aan het eind zullen we alles moeten betalen". Nog een ander zegt: "Ik kan me niet voorstellen, dat die ouwe gierigaard zo royaal is, om met zo iets plotseling voor de dag te komen". Acht van hen komen niet. "Hoe weet je dat er maar twaalf zullen komen?" vraagt mijn vrouw. "Omdat ik toevallig al deze jongens ken. Ik ken hun gedachten, hun gevoelens en ik weet hoe ze reageren". Natuurlijk veronderstelt dit van mijn kant volmaakte kennis van wat elke jongen zal doen. Het is duidelijk dat ik dat volkomen inzicht niet bezit, maar laat ons even veronderstellen, dat ik het wel heb. Als ik die kennis had, zou het gemakkelijk voor me zijn slechts twaalf borden op tafel te zetten en toch alle twintig jongens uit te nodigen, omdat ik van tevoren wist, wie de uitnodiging zouden aanvaarden. Omdat ik alle twintig jongens uitnodigde, hebben de acht jongens, die weigerden, eigenlijk wel een excuus? Kunnen ze mij de schuld geven? Och, ze kunnen zeggen: "We zagen, dat er twaalf bordjes stonden, niet genoeg voor ons allemaal, dus dachten we, het is niet voor ons". Maar dat is geen excuus. Zij wisten niet, voor wie de borden waren neergezet. Maar ik wist, dat ze alleen waren voor hen, die komen zouden, omdat ik van tevoren wist, wie zouden komen. Dit verhaal is een gebrekkige illustratie, maar het probeert, voor zover het ons menselijk begrip aangaat, de uitverkiezing duidelijk te maken. Gods uitnodiging is voor allen; toch weet God, dat ze niet allen zullen komen. Hij weet van eeuwigheid af, wie zullen komen en wie niet. Het is erg eenvoudig daarom voor de Almachtige om te kiezen en slechts voor de uitverkorenen een plaats aan Zijn tafel te bereiden en geen voorzieningen te treffen voor de anderen. Er is overvloed voor allen, maar er is geen kans om aan die tafel te zitten, voor wie er geen deel aan willen hebben. "Uitverkorenen naar de voorkennis van God", zegt Petrus. Dat is het hoogst mogelijke waartoe wij met ons begrip kunnen komen als het gaat over de grote waarheid van uitverkiezing en voorbeschikking naast de vrije wil van de mens. Vergeet niet: Ik maakte de tafel klaar voor de jongens, maar ieder moest voor zichzelf beslissen of hij zou komen. Ik sleurde ze niet naar binnen. Ik nodigde ze allemaal in goed vertrouwen uit. Gods daden zijn rechtvaardig. Ieder mag komen. Niemand hoeft zich te verontschuldigen. Niemand hoeft weg te blijven of heeft geen kans om binnen te komen. God zegt:

"O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! ... Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is" (Jesaja 55:1 en 6).

Hij nodigt u uit om nu te komen aan Zijn tafel om gered te worden. U vreest voor de toekomst, u denkt aan uw zonden, en bent bang om God te ontmoeten. Iemand roept u. Luister aandachtig:

"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Mattheüs 11:28).

Wat, hoor ik u zeggen? Bedoelt Hij mij? Natuurlijk bedoelt Hij u! Hij zegt: “Komt allen die vermoed en belast zijn”. Bij dat ALLEN sluit Hij u in. “Wie wil mag komen”. Maar nu zegt u weer: “Ik ben niet uitverkoren, wat dan?” Wel, dan wilt u in feite niet komen. Maar vergeet die woorden en luister nog even. Als u toch komt, dan bent u één van Gods uitverkorenen; u bent één van de geredden. Wilt u er op dit ogenblik eens ernstig over denken waar u in de eeuwigheid zult zijn? Wilt u graag weten, of uw zonden alle vergeven zijn, uw verleden is uitgeveegd en u nu Gods kind bent en op weg naar de hemel bent? Dat kunt u door NU te vertrouwen op de onveranderlijke belofte van het Woord van God. Aanvaard de Heere Jezus. Probeer het niet te begrijpen, doch geloof het en beantwoord Zijn genadige uitnodiging.

“Komt, vermoelden, zwaar belasten,
daar is heerlijk nieuws voor u;
Gij hoeft niet meer rond te tasten
in het duister, ‘t licht schijnt nu.
Luistert naar die levenswoorden,
Jezus roept u: “komt tot Mij”.
Duizenden, die dit reeds hoorden,
zijn gelukkig nu en vrij!

Stelt het toch niet uit tot morgen,
Komt tot Hem met al uw smart;
Brenge Hem heden al uw zorgen,
Geef Hem heden gans uw hart.
Hij zal al uw schuld vergeven,
Er is redding in Zijn bloed;
Die gelooft, schenkt Hij het leven,
Rust en vrede voor ‘t gemoed. (Joh. de Heer lied 455:1, 3)

Hoofdstuk 4 - ONVOORWAARDELIJKE VERKIEZING

De gelovigen worden steeds de uitverkorenen Gods genoemd. De uitverkiezing vertelt ons, dat God de een wel uitgekozen heeft en een ander niet uitgekozen heeft. Bij uitverkiezing veronderstelt men van tevoren, dat er winnaars zijn en verliezers. Als er in onze wereld verkiezingen zijn, stemt men op kandidaten, maar als God kiest, dan kiest Hij die van Hem zijn. Verkiezing heeft te maken met onze relatie tot God. Wij zijn uitverkoren om kinderen van God te zijn. Maar het woord “predestinatie” of voorbeschikking, dat gebaseerd is op dezelfde soevereine wil en bedoeling van God, heeft een andere betekenis. Predestinatie heeft te maken met het “waarom” van onze verkiezing. Wij zijn uitverkoren om gered te worden en dan verordineert Hij, dat deze uitverkorenen uiteindelijk aan Zijn eigen Zoon gelijk zullen worden, dat is aan de Heere Jezus Christus. Uitverkiezing heeft te maken met onze positie; predestinatie of voorbeschikking heeft te maken met ons karakter en met de groei van de uitverkorenen om te komen tot volmaaktheid, om te komen tot het beeld van Christus. Dit is een belangrijk verschil. De Bijbel zegt niet dat wij gepredestineerd of voorbeschikt zijn om gered te worden, want dat is het werk der uitverkiezing; de voorbeschikking is de methode, waardoor deze uitverkorenen tenslotte tot volmaaktheid komen. Een paar teksten zullen dit duidelijk maken. Om nog eens op Romeinen 8 terug te komen:

“En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, [namelijk] hun, die naar [Zijn] voornemen geroepen zijn” (Romeinen 8:28).

Let nu vooral op de hier gebruikte woorden. Het gaat over de geroepenen overeenkomstig Gods bedoeling. Dit zijn de uitverkorenen. Voor hen heeft God een proces voorbeschikt, waarbij alle dingen, die in hun leven gebeuren, toewerken naar het einddoel van degene, die uitverkoren is. Al onze ervaringen, zorgen, verzoeken, teleurstellingen, ellende, smarten en moeiten hebben een bepaald

de bedoeling. Wij moeten het doel bereiken, dat God voor ons gesteld heeft. Deze bedoeling lezen we in het volgende vers:

“Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn” (Romeinen 8:29).

Wij zijn uitverkoren om gered te worden; wij zijn voorbeschikt, gepredestineerd, om als de Heere Jezus te worden. Dit is een lang en soms pijnlijk proces, maar Hij heeft het zo bepaald en Hij zal het voltooien. Bijgevolg zijn al de ervaringen in het leven van de christenen de weg, die God wil, dat zij gaan zullen, opdat zij aan Zijn Zoon gelijkvormig zullen worden. Een andere passage vinden wij in Paulus' brief aan de Gemeente te Efeze:

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde” (Efeze 1:3-4).

En Paulus gaat verder:

“Die ons te voren verordineerd [= gepredestineerd] heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil” (Efeze 1:5).

EEN STRUIKELBLOK.

Het leerstuk van Gods soevereine verkiezing en voorbeschikking is voor veel gelovigen een waar struikelblok. Ze kunnen de duidelijke leer van de Bijbel over de vrije wil van de mens er niet mee rijmen. Zij verwerpen het helemaal of gedeeltelijk, of negeren de duidelijke uitleg van dit zo belangrijke onderwerp. Of je nu wel of niet nadenkt over deze dingen verandert niets aan het feit, dat deze dingen toch in de Bijbel staan. De Bijbel spreekt over Gods verkiezing en over ons geloof. Beide staan in de Bijbel, of we ze begrijpen of niet. Het is Gods onfeilbaar Woord. Voordat wij behouden worden, hebben wij slechts één verantwoordelijkheid en dat is: te geloven in de Heer Jezus Christus. Nadat wij behouden zijn, leren wij uit de Bijbel de heerlijke waarheid, dat onze redding reeds Gods werk was, evenals het werk van de Heilige Geest. Het was niet ons werk, want:

“Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar [Zijn] welbehagen” (Filippenzen 2:13).

Het lijkt op een trein, die rijdt over twee rails. De ene rail is soevereine genade, de andere de menselijke verantwoordelijkheid. Zij ontmoeten elkaar nooit, komen nooit samen, maar ze zijn beide nodig om de trein in het juiste spoor te houden. Neem de rail van de menselijke vrije wil weg en probeer slechts te rijden op de rail der verkiezing en u komt terecht in het ravijn van fatalisme, waarin God de één kiest om behouden te worden en de ander kiest om verloren te gaan. Verwissel het en neem de rail der soevereine verkiezing en genade weg en u komt terecht in de gracht der religie van menselijke werken en wordt een zelfverlosser. Houd uw wielen op beide rails!

VOORBEELDEN VAN UITVERKIEZING.

In hoofdstuk 1 hebben wij gesproken over Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef. Wij komen hier op hen terug, om aan de hand van enkele voorbeelden de soevereine genade van God met betrekking tot de uitverkiezing aan te tonen. Beginnen we met Abraham. Werd hij gered, omdat hij God koos, of omdat God hem koos? God vond hem in Ur der Chaldeeën. Jozua vertelt, dat Abraham woonde in een heidens land; zijn familieleden waren afgodendienaars; zij leefden zonder God. Jozua zegt:

“...Over gene zijde der rivier hebben uw vaders van ouds gewoond, [namelijk] Terah, de vader van Abraham, en de vader van Nahor; en zij hebben andere goden gediend” (Jozua 24:2).

Hier woonde een heel volk van afgodische Chaldeeën, ze woonden in duisternis zonder God. En toch ging de Heer hen allen voorbij. Hij ging naar één enkele familie, die van Terah, de vader van Abraham. Allen in deze familie werden gepasseerd, behalve één man. God koos alleen Abraham.

De anderen koos hij niet. Dit is inderdaad soevereine uitverkiezing. God zag niet in Abraham iets dat beter was dan bij de anderen, ook niet iets waarin hij uitblonk boven de anderen, dat een reden zou kunnen zijn juist hem te kiezen en niet de anderen. Er was geen verdienste, die Gods keuze bepaalde, maar de reden waarom Hij vader Abraham koos lag geheel bij God Zelf, in Zijn eigen soevereine bedoeling en wil. Dit wordt duidelijk gezegd in Deuteronomium 7:7 en 8. Mozes sprak tot Israël:

“De HEERE heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven alle andere volken; want gij waart het kleinste van alle volken. Maar omdat de HEERE u liefhad, en opdat Hij hield de eed, die Hij uw vaders gezwoeren had ...” (Deuteronomium 7:7, 8).

Waarom God Abraham verkoos en de anderen verwierp, waarom Hij Jakob koos en Ezau verwierp, waarom Hij het land Israël verkoos en Egypte niet, wordt slechts beantwoord in de verborgen raad en bedoeling van Gods eigen soevereine wil.

JAKOB ALS VOORBEELD

Nemen we Jakob als voorbeeld, hoewel we hetzelfde kunnen zeggen van Izaäk, die God verkoos boven zijn broer Ismaël. Jakob had van zichzelf niets dat als een aanbeveling voor God kon dienen. Hij is de intrigant, die zijn broer bedroog, zijn vader leugens op de mouw speldde, samenspande met zijn moeder en zijn oom Laban ruïneerde. Daarmee vergeleken was Ezau een heer, die zijn ouderlijk huis liefhad en welwillend tegenover zijn oude vader stond. Ezau vergaf zelfs zijn broer Jakob, toen deze uit zijn ballingschap terugkeerde. Waarom toch verkoos God Jakob? Het was voor God een vreugde om dat te doen, maar de reden daarvan weet Hij alleen. Het was zeker niet om enig goede hoedanigheden die Jakob had, want God koos Jakob nog vóór hij was geboren. Let nauwkeurig op wat Paulus schrijft over Ezau en Jakob in Romeinen 9, waar duidelijk Gods soevereine verkiezing en genade beschreven wordt:

“Want toen [de kinderen] nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, [vast] bleef, niet uit de werken, maar uit de Roepende; Zo werd tot haar [= Rebekka] gezegd: De meerdere [Ezau] zal de mindere [Jakob] dienen. Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat [= aan de kant geschoven]” (Romeinen 9:11-13)

U mag er bezwaar tegen hebben en al uw bezwaren aanvoeren. Maar het staat in Gods Woord. Alles is in volkomen overeenstemming met Genesis 25, waar God tegen Rebekka, de moeder van deze twee jongens, zei:

“En de HEERE zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand vaneen scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal de mindere dienen” (Genesis 25:23).

En Maleachi voegt aan dit getuigenis het volgende toe, als hij spreekt tegen Israël:

“Ik heb u liefgehad, zegt de HEERE; maar gij zegt: Waarin hebt Gij ons liefgehad? Was niet Ezau Jakobs broeder? spreekt de HEERE; nochtans heb Ik Jakob liefgehad. En Ezau heb Ik gehaat; en Ik heb zijn bergen gesteld [tot] een verwoesting, en zijn erve voor de draken der woestijn” (Maleachi 1:2, 3).

Het moet voor iedereen zeker duidelijk zijn, dat Gods aandeel in de verkiezing soeverein is en dat geen schepsel Zijn handelen kan betwisten. Het is nog altijd de verantwoordelijkheid van de mens om God te geloven, om Christus aan te nemen, opdat hij daardoor gered wordt. Geen enkel argument kan Gods Woord veranderen. God kiest de Zijnen, maar wij moeten Zijn aanbod om gered te worden aanvaarden. De verkiezing is Gods verantwoordelijkheid; het geloof is onze verantwoordelijkheid.

HET KREUPELE KIND

Sta mij toe dit te illustreren. Ik breng u in het huis van een meisje, dat blind en kreupel is. Ze is stervende. Meer dan vijftig jaar voor zij werd geboren, liep haar grootvader in een dronken bui een ernstige ziekte op. Hij bracht de gevolgen hiervan over op zijn kleindochter. Zij kwam in deze slechte toestand niet door haar eigen schuld. Nu lijkt het niet rechtvaardig, maar het feit ligt er als zodanig en wij moeten er even bij stilstaan. Het kind wordt opstandig en worstelt tegen haar lot. Zij klaagt: “Waarom moet ik zo lijden? Wat heb ik gedaan? Ik kan maar niet begrijpen waarom dit mij overkomt en niet een ander. Ik heb mijn grootvader of mijn moeder niet gekozen”. Dit alles helpt haar niet. Al deze opmerkingen brengen geen verandering in de situatie. Het feit ligt er nu eenmaal, dat, geheel onafhankelijk van enige keuze van haar kant, zij kreupel is, terwijl andere kinderen, die ook geen rol speelden in het kiezen van hun ouders, sterk en flink zijn. Doch nu kom ik bij haar. “Luister”, zeg ik haar, “je kunt weer helemaal gezond worden. Ik heb een heel beroemde specialist meegebracht, een dokter, die duizenden mensen gezond gemaakt heeft en nooit is het bij hem fout gegaan. Hij is hier en wil je helemaal genezen, zonder dat het je een cent kost, als je tenminste je toestemming wilt geven”. Wat zou u zeggen, als dat meisje zou weigeren om de hulp van de dokter te aanvaarden, door te zeggen: “Nee, ik zal hem alleen aanvaarden als ik kan begrijpen waarom God mij zo laat lijden, terwijl het mijn schuld niet is”. Zou dat niet vreselijk dwaas zijn? Wat zij moet doen is alles vergeten en onmiddellijk het aanbod tot herstel aanvaarden. Als zij weigert, dan is het voortduren van haar ziekte haar eigen schuld. Het is nu HAAR verantwoordelijkheid geworden. Is dit niet een beeld van u? U werd als zondaar geboren, omdat uw voorvader Adam zondigde. U had in deze kwestie niets te zeggen; u was er niet bij, maar u kwam op deze wereld met de ziekte van de zonde en onder de vloek van de dood. Dit stond vast, nog vóór u was geboren. Maar luister, Jezus, de grote dokter, is gekomen en Hij biedt aan u te redden, om iedereen te redden, die zich aan Hem wil toevertrouwen.

U doet er dus geen goed aan om Hem als Redder te weigeren, omdat u niet kunt begrijpen, waarom u moet lijden voor Adams zonde, of omdat u verkiezing, voorbeschikking, de drie-eenheid en duizend andere dingen niet kunt begrijpen. Als u dat doet, kan God u niet helpen. Hij heeft alles voor u gedaan, maar u zult verloren gaan, als u Zijn geneeswijze afwijst. Wij doen ons best om uw werkelijke toestand onder uw aandacht te brengen. Wij geloven, dat u op dit moment gered kunt worden, als u Hem als uw Heer en Redder aanvaardt; Hij zegt:

“Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als [witte] wol” (Jesaja 1:18).

Hoofdstuk 5 - HOE VER GAAT DE VOORBESCHIKKING?

Psychologen en psychiaters vertellen ons, dat in de wijze waarop wij handelen en in onze persoonlijkheid, wij uiting geven aan bepaalde indrukken, die werden vastgelegd, voordat wij ons bewust waren van ons bestaan, vóór we macht hadden te kiezen, ja, zelfs vóór we waren geboren. Indrukken uit onze vroege jeugd, het gevoel van moeders borst, de aanraking van haar hand op ons hoofd, de nood die er soms was, vrees, bangheid - al deze dingen, zo vertellen zij ons, maakten een indruk op ons, die onze handelingen en reacties in het latere leven zouden bepalen. Deze dingen, zeggen de geleerden, zijn de oorzaken van depressies, onderdrukking van gevoelens en de neiging om het verleden te vergeten. Ik weet niet hoeveel er waar is van deze mening van deze geleerden, maar ik weet echter heel goed, dat het meeste van wat u en ik nu zijn, al was beslist vóór wij de kracht hadden om te kiezen of vóór wij waren geboren. Dit is zowel lichamelijk als mentaal en emotioneel waar. Wanneer wij hier over nadenken, dan is het opmerkelijk om te zien, hoeveel van wat wij nu zijn bepaald werd geheel apart van en buiten onze wil of keuzebepaling. Let bijvoorbeeld eens op een paar dingen, die u niet voor uzelf bepaalde.

UW GESLACHT

U bent óf een man óf een vrouw, een jongen of een meisje. Bent u dit door eigen keuze, of was dit tevoren zo beschikt? Natuurlijk weet u het antwoord. U werd niet geraadpleegd in deze zaken, u kwam in deze wereld als mannelijk of vrouwelijk wezen en u kon hierin zelf niets doen. Dat was van tevoren beschikt vóór u werd geboren. Op het ogenblik, waarop de twee cellen zich “verenigden” bij de ontvangenis, was uw geslacht reeds bepaald.

UW OMGEVING

Waarom werd u geboren in een christelijk land en niet in heidense duisternis? Waarom waren uw ouders christenen en geen heidenen? Waarom werd u geboren in een fatsoenlijk gezin en niet in het huis van een dronkaard, dief of straatschender? U had in deze zaken niet te kiezen. Men heeft u ook niet gevraagd waar u geboren wilde worden. Toch hebben al deze factoren van u gemaakt wat u nu bent. Als u een gelovige bent en de Heer Jezus aanvaard hebt, dan hebt u dit mede te danken aan het feit, dat u geleefd hebt onder omstandigheden, voorwaarden en invloeden, waar u uit de Bijbel hoorde en men u het evangelie vertelde. U had geen keuze in deze voorbereidende dingen. Indien u geboren was bij een wilde stam zoals miljoenen anderen, in een land, waar men nooit van het evangelie had gehoord, dan zou u nu waarschijnlijk geen christen zijn. Zeker, u aanvaardde Christus en geloofde Zijn Woord, maar slechts omdat u uit soevereine genade ergens werd geboren, waar u het evangelie kon horen en aannemen. U had geen keuze in deze voorbereidende omstandigheden, waaronder u ter wereld kwam. Het was voor u allemaal vastgesteld wat Uw nationaliteit zou zijn en ook in welke kerkelijke omgeving U vanaf Uw vroegste jeugd zou komen.

UW LICHAAM

U was ook lichamelijk voorbeschikt voor wat u nu bent, het was alles bepaald onafhankelijk van uw eigen keuze, en uw toekomst was voor u in hoge mate bepaald. U bent blank of bruin, Nederlander of Belg, of van een andere nationaliteit, omdat uw ouders zo waren. De kleur van uw haar, van uw ogen, van uw huid en zelfs uw postuur waren reeds bepaald voor u werd geboren. Heeft ooit iemand u gevraagd in deze zaken, bijvoorbeeld welke kleur ogen u wilde hebben? Kon u kiezen of u groot zou worden of klein, grote oren zou hebben of kleine, een grote neus of een mopsneus? Natuurlijk niet: Zelfs uw stem, bas, tenor, alt of sopraan was niet uw keuze. Iedereen is wat hij was, toen hij of zij in deze wereld kwam tengevolge van een aantal voorbeschikte omstandigheden.

UW EMOTIONELE LEVEN.

Hoe reageert u op bepaalde omstandigheden? Uw manier van reageren hebt u meegekregen van uw voorouders. Sommigen hebben een rustig temperament, anderen een opwindend. Wij zijn opvliegender of koel; onbezonnen of zorgeloos, of hebben grote zelfbeheersing. Deze emoties kunnen worden getraind, beteugeld of onderdrukt, ja, dat kan, maar in wezen veranderen zij niet. Petrus bleef altijd de onstuimige apostel en de geliefde apostel Johannes bleef de beminde.

UW VERSTANDELIJKE VERMOGENS.

Zo is het ook met ons verstand. Sommige mensen komen ter wereld met een scherpzinnige geest, anderen met een trage geest. Genieën worden geboren, niet ontwikkeld. Waarom wordt de één begiftigd met een opmerkelijke, scherpe geest en een duidelijk herkenbare mentaliteit, terwijl anderen, geboren in hetzelfde gezin, met dezelfde ouders, idioot of imbeciel of zwakzinnig zijn? Kwam het omdat wij in deze zaak een keuze hadden? Opnieuw moeten wij antwoorden: neen! Het was allemaal bepaald vóór wij waren geboren. Natuurlijk mogen we ons oefenen en ontwikkelen en het beste ervan maken, maar wij kunnen beslist niet onze geestelijke krachten, die er vanaf het begin waren, doen toenemen. Van een dom geboren mens kunnen we geen genie maken. We kunnen een ding, dat niet bestaat, niet trainen. Ja, de waarheid van de voorbeschikking is merkbaar op elk ge

bied van ons hele wezen, zelfs in ons lichamelijke, geestelijke en emotionele leven. Het maakt ons nederig als wij tot het besef komen, dat wij niets van onszelf hebben om trots op te zijn. Iemand die de waarheid der predestinatie erkent en in zijn leven verwerkt heeft, kan nooit trots of hoogmoedig zijn. Als ik meer succes heb dan een ander, dan moet ik wel bedenken, dat ik niet kiezen kon om te zijn wat ik nu ben; maar ik ben die ik ben vanwege de voorbeschikte eigenschappen. Wat ik ga doen met mijn talenten is een heel andere zaak. Dit is de persoonlijke verantwoordelijkheid en de grondslag, waarnaar wij zullen worden geoordeeld. U werd als zondaar geboren. Het was uw keuze niet om een zondaar te worden. Daarom zal God niemand veroordelen, omdat hij een zondaar is. Maar de mens wordt veroordeeld als hij de redding afwijst, die God voor ons gereed heeft in de persoon van de Heer Jezus Christus.

UW GEESTELIJKE BESTEMMING

Wij hebben al deze zaken uitgelegd, zodat u kunt zien, dat er voorbeschikking is in het lichamelijke, geestelijke en emotionele leven. Niemand kan het ontkennen. Of het nu rechtvaardig lijkt of niet maakt absoluut geen verschil, er is voorbeschikking. Waarom zou iemand eigenlijk bezwaar maken tegen wat de Bijbel leert over uitverkiezing en voorbeschikking? Het is even waar als in het lichamelijke, geestelijke en emotionele leven van ons bestaan.

Romeinen 9 is het grote hoofdstuk van Gods soevereine genade. Terwijl hij het volk Israël gebruikt als voorbeeld, legt Paulus ons uit, dat God hen uitkoos, niet omdat zij superieur waren of in zich zelf uitblonken, maar omdat Hij zou openbaren, wat Gods genade kan doen met een uiterlijk onwaardig en opstandig volk. Precies zo is het met ieder mens persoonlijk, zoals getoond wordt in de geschiedenis van het volk Israël. God heeft de armen, de onwaardigen, de vuilen uitverkoren, zodat niemand ooit de mogelijkheid zou hebben om te roemen. Hij wil aantonen, wat de genade van God kan doen met de diepst gezonkenen, de slechtsten, opdat “geen vlees zou roemen in zich zelf”. In Romeinen 9 vestigt God de aandacht op de vader van het volk Israël en zegt van Jakob en zijn broer Ezau:

“Want toen [de kinderen] nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, [vast] bleef, niet uit de werken, maar uit de Roepende; Zo werd tot haar [= Rebekka] gezegd: De meerdere zal de mindere dienen. Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat” (Romeinen 9:11-13).

Wat hier in woorden wordt uitgedrukt is duidelijk. God verkoos Jakob en verwierp Ezau. De reden, waarom Hij dit deed, is Zijn eigen wil: Gods genade en Gods verkiezing, en dit alles was reeds bepaald nog vóór Jakob en Ezau waren geboren. Dat mag op het eerste gezicht niet eerlijk lijken, want dan zou Ezau nooit een kans krijgen; Paulus verwerpt dit bezwaar. In het volgende vers reageert hij op dit bezwaar met deze woorden:

“Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Dat zij verre” (Romeinen 9:14).

Neen, nimmer: zegt Paulus, we mogen God niets verwijten. Daarom voegt hij er in het volgende vers aan toe:

“Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontferm, en zal barmhartig zijn, die Ik barmhartig ben” (Romeinen 9:15)⁴.

Dit is het. Je kunt het aanvaarden of verwerpen. Dit is wat God heeft te zeggen. Het is Zijn Woord en om het te bewijzen, vestigt Paulus de aandacht op Farao, de verdrukker van Israël:

“Want de Schrift zegt tot Farao: Hiertoe heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde op de ganse aarde. Zo ontfermt Hij Zich dan, over wie Hij wil, en verhardt, die Hij wil” (Romeinen 9:17, 18)⁵.

⁴ Aanhaling van Paulus uit Exodus 33:19.

⁵ Aanhaling van Paulus uit Exodus 9:16.

Misschien denkt u nu: “Als dat waar is, hoe kan God dan hen die verloren gaan zomaar loslaten? Als het Gods wil zou zijn om slechts enkelen te verkiezen, kunnen wij Gods wil dan veranderen?” Ook op deze vraag geeft de apostel Paulus antwoord:

“Gij zult dan tot mij zeggen: Wat klaagt Hij [dan] nog? Want wie heeft Zijn wil weerstaan?” (Romeinen 9:19).

Denkt u, dat u bij God een fout kunt vinden en Hem ter verantwoording kunt roepen voor Zijn daden? Moet Hij u vertellen waarom Hij kiest, zoals Hij doet? Het is onze zaak te buigen voor Zijn soevereine wil, niet om Hem van onrechtvaardigheid en onjuistheid in Zijn handelen te beschuldigen. Paulus gaat in het volgende vers verder:

“Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot hem, die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt gij mij also gemaakt? 21 Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp te maken, het éne vat ter ere, en het andere ter onere?” (Romeinen 9:20, 21).

Paulus schijnt te willen zeggen: “Wie bent u, om bij de Almachtige God een fout te zoeken, u bent een nietig stukje stof, hulpeloos en onbetekenend, beperkt en opstandig, zondig en boos. Wie bent u, om de eeuwige, almachtige, soevereine Schepper te ondervragen? God heeft voor u geen rekening en verantwoording af te leggen”. Maar hier komt het grootste wonder. Hoewel God volkomen het recht heeft alle mensen naar de eeuwige duisternis te zenden, heeft Hij niettemin een weg verschaft, waardoor zondaren gered kunnen worden. De tweede wonderbare waarheid in de Schrift zegt ons, dat wij, die op Gods genade geen aanspraak kunnen laten gelden, toch gered kunnen worden door Zijn liefde. Net zo duidelijk als de leerstelling van Gods soevereiniteit is, is de openbaring van Zijn uitnodiging, dat “wie wil” mag komen om gered te worden. Omdat God soeverein is, is er niemand anders die beter in staat is om ons te redden. Omdat ik absoluut niet in staat ben om mijzelf te redden moet ik mij tot Hem wenden, Die alleen redding kan geven. Zeg nu niet, ik ben hulpeloos, dus kan ik niets aan mijn redding doen. Zeg liever, omdat ik hulpeloos ben, wil ik naar die Ene gaan, Die mij kan helpen. Hoewel God ons allen naar de plaats der vervloeking kon zenden, heeft Hij Jezus gezonden om voor ons aan het kruis te sterven, opdat u en ik gered konden worden. Erken uw zondige hulpeloosheid en aanvaard Zijn liefde en soevereine genade. Hij roept u vandaag.

“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Mattheüs 11:28).

Zeker, als God niet alles had gedaan op Golgotha, toen Hij ons Zijn Zoon gaf als een offer voor onze redding, dan zou er een excuus zijn om God te berispen, maar nu Hij een weg heeft geopend en u roept om een persoonlijke beslissing te nemen, hebt u geen enkel excuus voor het aangezicht van de Almachtige. Luister nog eens naar Zijn oproep:

“O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!” (Jesaja 55:1).